

РЕШЕНИЕ

№ 708

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
като разгледа докладваното от Величка Борилова Въззивно търговско дело
№ 20231001000626 по описа за 2023 година

взе предвид следното:

Въззивното производство е образувано по жалба на Н. Б. Г. от гр.***, чрез адв.М. М. от САК насочена против Решение № 55/09.05.2023 г., постановено по т.д. № 240/2021 г. по описа на ОС София, с което са отхвърлени предявените при условието на обективно кумулативно съединяване искове по чл.134 ТЗ и чл.79 ЗЗД от въззивника против „БКС Строител“ЕООД за осъждане на последното да му заплати следните суми: 1/ 41 180 лв., представляваща внесена от Н. Б. Г. в касата на „БКС Строител“ЕООД допълнителна парична вноска за финансиране на стопанската му дейност и 2/ 62 901,01 лв., представляваща законната лихва върху главницата от 41 180 лв., за периода 17.06.2008 г. до датата на подаване на исковата молба - 22.11.2022 г.

Във въззивната жалба се правят оплаквания за постановяване на атакувания съдебен акт при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, изразяващи се в непълнота на доклада по реда на чл.146, ал.1 ГПК, както и в недопускане събирането на своевременно поискани от ищеца-въззивник и относими към предмета на производството доказателства. Последното препятствало установяване на релевантните по делото факти, което довело и до необоснованост на обжалваното решение.

По подробно изложени съображения в горната насока се иска от настоящата инстанция да го отмени изцяло по съществото на спора да уважи предявените срещу въззиваемото дружество осъдителни искове.

В отговора по въззивната жалба въззиваемата страна оспорва наведените в нея доводи и поддържа правилност на атакуваното решение.

Софийският апелативен съд, търговско отделение, пети състав, като съобрази данните по първоинстанционното дело, приема следното:

ОС София е бил сезиран с предявени при условието обективно съединяване

осъдителни искиове от Н. Г. Б. от гр.*** против „БКС - Строител“ ЕООД, с ЕИК 832048744, с правно основание чл.134, ал.3 ТЗ и чл.86 ЗЗД.

Твърдяло се е в обстоятелствената част на исковата молба, че ищецът е акционер в „БКД Билд“ АД от 2008 г.1 със 700 поименни акции с номинална стойност 10 лева всяка една, както и в „БКС-СТРОЙ“ АД - едноличен собственик на капитала на „БКС-СТРОИТЕЛ“ ЕООД.

На 18.11.2008 г. с договор за прехвърляне на дружествени дялове „БКС-СТРОЙ“ АД продало на „БКД Билд“ АД всички притежавани дружествени дялове от капитала на „БКС-СТРОИТЕЛ“ ЕООД, което било с основен капитал 10 000 лв.

В началото на 2008 г. във връзка с финансови затруднения на последното дружество акционерите в „БКС-СТРОЙ“ АД били принудени да проучат възможностите за външно финансиране, чрез банков кредит. За усвояването му било необходимо дружеството да осигури банкова гаранция, със средства за която дружеството не разполагало, поради което на проведеното ОС се взело решение да се внесат допълнителни парични вноски за финансиране на стопанската дейност, за които било договорено дружеството да плати лихва върху направената вноска. Всички акционери в „БКС-СТРОЙ“ АД като физически лица внесли парични вноски в „БКС-СТРОИТЕЛ“ ЕООД с характер на временно предоставени суми и с намерение да бъдат върнати в определен срок тогава, когато дружеството се стабилизира и се намали тежестта на банковите кредити. Ищецът внесъл сума в общ размер от 52 180 лв. по квитанция към приходен касов ордер № 101 от 17.06.2008 г., от която обща сума сумата от 7 000 лв. представлявала стойността на притежаваните от него акции в „БКС-СТРОЙ“ АД, а сумата от 45 180 лв. представлявала допълнителна парична вноска по чл. 134 ТЗ за финансиране на стопанската дейност на „БКС-СТРОИТЕЛ“ ЕООД.

Поддържано е взетото решение на ОС за внасяне на допълнителни парични вноски да е отразено в протоколната книга на дружеството срещу подпис на всеки един от акционерите, като на основание същото „БКС-СТРОИТЕЛ“ ЕООД получило на каса и осчетоводило като такива парични вноски по чл. 134 ТЗ за финансиране на стопанската си дейност от всички акционери в „БКС-СТРОЙ“ АД.

През дълъг период от време (повече от десет години) финансовите резултати от дейността на „БКС-СТРОИТЕЛ“ ЕООД не позволявали да се върнат нито направените от акционерите допълнителни парични вноски, си на акционер в „БКД Билд“ АД.

През 2019 г. на проведено ОС на едноличния собственик на капитала за приемане на годишните финансови отчети за 2018 г. анализирали формирането на счетоводния финансов резултат на „БКС-СТРОИТЕЛ“ ЕООД, като се взело решение за връщане на внесените като допълнителни вноски суми на всички акционери и изплащане на лихвите върху внесените суми.

Въз основа на това решение на ищеца последователно били възстановени следните суми: 1/на 09.08.2019 г. - 1 000 лв.; 2/ на 05.12.2019 г. - 3 000 лв.

През 2020 г. след като бил избран нов управител на „БКС-СТРОИТЕЛ“ ЕООД - Н. В. С., връщането на внесените суми като допълнителни вноски се преустановило.

На 04.03.2021 г. ищецът писмено заявил желанието си да му бъде възстановена направената допълнителна парична вноска по чл.134 от ТЗ, което до датата на подаване на искова молба не било сторено.

Поддържа се, че невнасяне на допълнителната вноска в срока определен в посоченото по-горе решението на ОС ищецът, като акционер в „БКД-Билд“ АД - едноличен собственик на капитала на „БКС-СТРОИТЕЛ“ ЕООД, щял да бъде изключен. Внесената от него сума като допълнителна парична вноска била осчетоводена в счетоводните документи на ответното дружество именно като такава.

По изложените съображения е поискано от съда да постанови решение, с което да осъди ответното дружество да заплати на ищеца претендираните от него суми като главница и лихви за забава.

В отговора по исковата молба ответното дружество е оспорило предявените искиове по основание и размер.

Оспорило е изложените фактически твърдения в исковата молба ищецът да е бил акционер в „БКС-СТРОЙ“ АД към 2008 г., вкл. към момента на предявяване на исковата молба, както и твърдението относно наличието на взето решение от акционерите на „БКС-СТРОЙ“ АД, като едноличен собственик на капитала на „БКС СТРОИТЕЛ“ ЕООД, за внасяне на допълнителни парични вноски за финансиране на стопанската дейност, както и за заплащане на лихва върху направените допълнителни парични вноски.

Поддържало е от своя страна нормата на чл. 134, ал. 1 ТЗ да изисква за извършването на допълнителни парични вноски от съдружниците не само приемане на решение на ОС на съдружниците, в което да бъде посочен точния размер на допълнителните парични вноски, но и срока за внасянето им и за връщането им.

При наличие на твърдяното от ищеца решение задължен да направи допълнителната парична вноска ще бъде „БКС-СТРОЙ“ АД, като едноличен собственик на капитала на „БКС СТРОИТЕЛ“ ЕООД, а не отделните акционери в него, поради което и се оспорва твърдението на ищеца че ако не е бил направил допълнителната парична вноска в срока определен в решението, същият е щял да бъде изключен.

Отделно се поддържа към момента, в който ищецът твърди да е направил допълнителната парична вноска едноличен собственик на капитала на „БКС-СТРОИТЕЛ“ ЕООД е бил „БКС-СТРОЙ“ АД, а не „БКД БИЛД“ АД.

Освен това според представено от него към исковата молба копие от квитанция № 101/17.06.2008 г. било видно да е внесъл 52 180,00 лева по договор, а не съгласно решение на Общото събрание на акционерите на „БКС-СТРОЙ“ АД. И т.к. нямало представен договор, въз основа на който са били внесени тези пари, ответникът е оспорил истинността му.

Оспорени са фактическите твърдения за провеждане на ОС на едноличния собственик на капитала на ответното дружество през 2019 г. за приемане на годишните финансови отчети за 2018 г., респ. - вземане на решение на това събрание за връщане на внесените суми като допълнителни вноски на всички акционери и изплащане на лихвите върху внесените суми.

Такова решение не се представяло, а отделно от това към 2019 г. едноличен собственик на капитала на „БКС-СТРОИТЕЛ“ ЕООД бил „БКД-БИЛД“ АД, ЕИК 200406405, а не „БКС-СТРОЙ“ АД (сега „БКС КОНСУЛТ“ АД), чийто акционер ищецът твърди, че е бил към 17.06.2008 г.

На проведено ОС на 10.06.2019 г. „БКД БИЛД“ АД, като едноличен собственик на капитала на „БКС СТРОИТЕЛ“ ЕООД, взело единствено решение за приемане на финансовия отчет на дружеството през 2018 г., но не и твърдените от ищеца решения за връщане на внесени суми като допълнителни парични вноски.

Твърди се че през 2018 г. самото дружество „БКД БИЛД“ АД било без дейност по смисъла на § 1, т. 30 от ДР на ЗСч.

Оспорват се и останалите фактически твърдения в исковата молба, като неверни и се поддържа в годишните финансови отчети за 2008 г., 2018 г. и за 2019 г. да няма вписани твърдените от ищеца допълнителни парични вноски, както и че на ищеца са възстановявани суми /от 1 000 лв. и от 3 000 лв./.

Формулирано е възражение за погасяване на претендираните парични вземания по давност, по арг. от чл.110 ЗЗД и по арг. от чл.111, б.„в“ ЗЗД по отношение на претендираната лихва за периода от 17.06.2008 г. до 01.10.2018 г.

В разменените допълнителна искова молба и отговор по нея страните не са въвели нови твърдения или възражения.

Софийският апелативен съд, в изпълнение на правомощията си по чл.269 ГПК след като извърши служебна проверка за валидност и допустимост на атакуваното решение /което се обжалва изцяло/, прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, съобразявайки основанията за неправилност, посочени във въззивната жалба, приема следното:

Обжалваното решение е валидно, като постановено от надлежен съдебен състав, в

рамките на упражняваната от правораздавателна власт и е допустимо -постановено е по редовно предявени при условието на обективно кумулативно съединяване осъдителни искове, по които страните са надлежно процесуално легитимирани /с оглед твърденията на ищеца/, при наличието на правен интерес у ищеца от защита на накърнените му материални права /пак с оглед твърденията му в исковата молба/.

Според настоящата въззивна инстанция първоинстанционното решение е и правилно, при съобразяване на следното от фактическа и правна страна:

Извършената служебна справка по партидата на въззиваемото дружество в Търговския регистър установява същото да е вписано на 27.10.2008 г., с едноличен собственик на капитала - „БКС-СТРОЙ" АД, ЕИК 175029419 и внесен капитал от 10 000 лв.

На 06.09.2009 г. е вписано прехвърляне на дружествени дялове от едноличния собственик на капитала „БКС Строй“ АД на "БКД БИЛД" АД, ЕИК 200406405. Отразено е, че датата на която е възникнало основанието за прехвърляне на дружествен дял е 18.11.2008 г.

Според приложените временно удостоверение № 002/2008 г. въззивникът Г. притежава 700 броя обикновени налични акции на приносител с право на един глас в ОС на акционерите на „БКД Билд“ АД., всяка от тях с номинална стойност 10 лв. и същата емисионна стойност, вписани в книгата на акционерите на „БКД билд“ АД от първа емисия от 2008 г. под №№ 1701 до 2400, вкл.

Толкова акции Н. е притежавал и като акционер в „БКС Строй“ АД /временно удостоверение № 003/2005 г./.

За изясняване на спория по делото въпрос относно финансовото състояние на „БКС Строител“ ЕООД към момента на твърдяното от въззивника-ищец внасяне на допълнителна парична вноска първоинстанционният съд е допуснал и изслушал по делото съдебно-счетоводна експертиза, която не се е оспорила от страните и съдът кредитира като обективна и компетентно изготвена.

Същата е докладвала за липса на аналитична счетоводна документация на „БКС Строител“ ООД за 2008 г. /сроктът за съхраняване на същата, определен от ДОПК е изтекъл и тя не се съхранява/, поради което и изводите ѝ са базирани на данните от Годишния финансов отчет на дружеството за същата година. В последния обаче не се съдържали данни за осчетоводени допълнителни парични вноски от собственици, направени през отчетния период.

Ищецът въззивник е ангажирал като писмени доказателства квитанция - приходен касов ордер № 101/17.06.2008 г., според която Н. Г. е внесъл в „БКС Строител“ ЕООД сумата от 52 180 лв., както и разходен касов ордер от 05.12.2019 г. за сумата от 3 000 лв., с отразено основание за изплащането ѝ от въззиваемото дружество на Г. „възстановяване на вноска“.

ОС София е изслушал и съдебно-графическа експертиза за изясняване на спория между страните въпрос относно идентичността на подписите на лицето, положени в графите „съставил“ и „счетоводител“ в горепосочените документи, както и в графа „съставител“ в баланса и отчета за приходите и разходите на въззиваемото дружество, съставени към 31.12.2008 г.

Същата е дала заключение, че подписите не са идентични, а са положени от две различни лица.

Съвкупният анализ на гореобсъдените доказателства сочи на недоказаност твърденията на ищеца-въззивник да е налице взето решение на едноличния собственик на капитала на „БКС Строител“ ЕООД към началото на 2008 г. за внасяне на допълнителни парични вноски за финансиране на стопанската му дейност при заплащане на лихва върху направената вноска. Такова решение /протокол от проведено ОС на акционерите на „БКС Строй“ АД/ не се представи по делото в хода на производството и пред двете инстанции, поради което и извод за наличието му е изключен.

На отделно основание дори да се приеме, че едноличният собственик на капитала на въззиваемото дружество е взел такова решение, то по арг. от чл.134 ТЗ евентуално направените в негово изпълнение допълнителни парични вноски в капитала на последното

са дължими само и единствено от едноличния собственик на капитала, комуто и следва да се върнат /чл.134, ал.1, изр.първо, чл.134, ал.3 ТЗ/. Въззивникът няма качеството на съдружник в „БКС Строител“ЕООД, поради което и същият не би могъл да прави допълнителни парични вноски по реда на чл.134, ал.1 ТЗ, т.к. такива могат да правят само съдружниците в дружеството.

Ето защо и твърденията му да е внесъл в изпълнение на решение същото и в качеството му на акционер в „БКД Билд“АД сумата от 52 180 лв. като допълнителна парична вношка, следва да се приемат за недоказани.

Като последица от изложеното и предявеният от него главен иск на посоченото основание - чл.134, ал.3 ТЗ се явява неоснователен и правилно е бил отхвърлен от първоинстанционния съд. Неговата неоснователност предполага извод и за неоснователност на акцесорния иск за заплащане на лихва за забава върху търсеното парично вземане за периода до подаване на исковата молба.

Несъстоятелни са оплакванията във въззивната жалба за допуснати процесуални нарушения от първоинстанционния съд при изготвянето на доклада по реда на чл.146 ГПК по делото. Видно от съдържанието му с него съдът е дал правна квалификация на предявените при условието на обективно съединяване искове /която е идентична с дадената и от самия ищец в исковата молба/, обявил е кои факти се нуждаят от доказване, респ. - коя страна носи доказателствената тежест за установяване им. Освен това по допустимостта на направените с исковата молба доказателствени искания първоинстанционният съд се е произнесъл с нарочно определение по реда на чл.374, ал.1 ГПК на 16.05.2022 г., като правилно е обосновал отказа да допусне исканите от ищеца-въззивник гласни доказателства с това, че обстоятелствата за които се иска събирането ми, не се установяват със свидетелски показания.

Въззивната инстанция изцяло споделя горния извод, доколкото ищецът е поискал тези доказателства да установяване на факта на вземане на решение от ОС на съдружници на дружество, респ. - съдържанието на това решение - все факти, за установяването на които е необходимо ангажиране на писмени доказателства - протокол от общо събрание на съдружниците /едноличния собственик на капитала му/. В подкрепа на този извод е и последователната практика на касационната инстанция /Решение № 38/24.04.2012 г. по т.д. № 8/2011 г. на ВКС, I т.о, Определение № 971 от 21.12.2016 г. на ВКС по т. д. № 384/2016 г., I т. о., ТК/, съобразно която обстоятелствата по провеждането на ОС и взетите от него решения биват материализирани чрез съставянето на писмен протокол, представляващ частен документ, който в различните си части може да има правната характеристика на частен свидетелстващ или частен диспозитивен такъв.

Следователно и по арг. от чл.164, ал.1, т.3 ГПК свидетелски показания за установяване на горния факт са недопустими.

Като е достигнал до същия правен извод първоинстанционният съд не е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила.

Такова не е допуснато и с отказа да се приобщят като доказателства по делото писмени такива, които не са релевантни за производството, т.к. не касаят страните и предмета му.

По изложените съображения като правилно, атакуваното решение следва да се потвърди.

Съобразно изходът от спора и по правилото на чл.78, ал.3 ГПК въззивникът следва да заплати на въззиваемото дружество сторените от него по делото разноски пред настоящата инстанция, изчерпващи се в платено възнаграждение на процесуалния му представител - адвокат.

При съобразяване на своевременно въведеното възражение за прекомерност на последното от страна на въззивника решаващият състав приема, че заплатеното възнаграждение е прекомерно.

Претендираното от ответника-въззиваем и присъдено от първоинстанционния съд възнаграждение на процесуалния му представител за оказана правна помощ и съдействие

пред ОС София е в размер на 3 700 лв.

Предвид на този факт решаващият въззивен състав съобрази от една страна идентичност на размерите на минималното адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие в първоинстанционното и във въззивното производство, а от друга - идентичния кръг на относимите факти и приложимите правни норми, както и обстоятелството, че във въззивното производство не са събирани доказателства, нито са извършвани каквито и да е други съдопроизводствени действия освен изслушване становището на страните по въззивната жалба и устните състезания. Съобрази още значително по-малката продължителност на производството пред въззивния съд и заключи, че заплащането на адвокатско възнаграждение в по-висок размер от заплатеното пред първоинстанционния съд би било необосновано и прекомерно /така и Определение № 695 от 22.12.2022 г. на ВКС по к. ч. т. д. № 2640/2022 г./.

По изложените съображения дължимите се от въззивника разноски на насрещната страна за платеното от нея адвокатско възнаграждение на процесуалния ѝ представител следва да се редуцират до размер на 3 700 лв.

Мотивиран от изложеното, Софийският апелативен съд, търговско отделение, пети състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 55/09.05.2023 г., постановено по т.д. № 240/2021 г. по описа на ОС София.

ОСЪЖДА Н. Б. Г. от гр.*** - ЕГН ***** да заплати на „БКС Строител“ЕООД, ЕИК 832048744 сумата от 3 700 /три хиляди и седемстотин/ лева разноски по делото пред въззивната инстанция за адвокатско възнаграждение на процесуалния му представител.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните при наличие на предпоставките по чл.280, ал.1 и ал.2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____